

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

4. Effectus fidejussionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

obligationem principalem præcedit; nam mandator dicitur, qui mandat alicui credi, vel cum aliquo contrahit, & id sua fide esse, ubi, id est promittit se solutum, siis, pro quo mandat, non solvat, l. i. 2. §. 6. *spof creditam D. Mandatis.* Fidejussor autem solum alio nomine obligatur, & plerumque sequitur obligationem principalem, quam tamen etiam præcedere potest, *§. Fidejussor inßit. b. 8.*

4. Ab Exprimisso verò differt, quod ex promissor, etiam si pro alio obligetur per stipulationem, ita tamen obligatus sit, ut rem principalem liberet. Unde per expromissionem fit novatio, non etiam per fidejussionem, cum principialis maneat obligatus.

5. Denique à corris debendi differt quod correi suo nomine, & quidem principaliter, promittant, fidejussor pro alio tantum; & quidem accessoriè; unde & ad promissor vocatur.

§. II.

In quibus obligationibus adhiberi possit Fidejussor.

1. *Omni generi obligationum accedere fidejussor potest.*
2. *Etiam ex delicto descendantium, si ad penam agatur pecuniarium*
3. *Fidejussor dotis quando detur.*

Adhiberi fidejussor potest in omni genere obligationum, quomodo cumque contracta fuerint, *§. 1. Inßit hoc sit. 4. 1. 2. 8. §. 1. 1. 26. D. eod.* Nec refert, an obligatio, cui accedit, sit civilis tantum, an naturalis tantum, an civilis & naturalis simul; an Prætoria, an principialis vel accessoria, cum & fidejussor fidejussoris dari possit: an item sit contracta, an contrahenda, *l. Stipulatus. 6. §. adhiberi D. eod.* Num licet fidejusso hec de facto præcedat obligationem principalem, tamen quoad vim suspenditur, docet principialis obligatur.

2. Non refert quoque, an ex contractu, vel quasi, ex delicto vel quasi, oriatur. Salvo, quod in criminalibus non aliter adhiberi possit, quām si agatur ad penam pecuniarium, quia pro criminis pena corporali exsolvenda (cum nemo sit membrorum suorum dominus, *l. Liber homo D. Ad L. Aquilam*) dati fidejussor non potest.

3. Similiter fidejussor dotis, vel pro conser-

vatione dotis, aliter dari nequit, quam si matritus ad inopiam notoriè vergat, c. *Per vestigia inf. De donat. Inter virum & uxor.* vel, ut aliqui volunt nisi ultrò à marito offsetatur. Et ideo dixi fidejusso rem rectè adhiberi in omni genere obligationum, quia non in singulis obligationibus adhiberi potest. Quando autem dicitur, posse adhiberi in omni obligatione, hoc ita intelligendum est, ut sit distributio pio generibus singulorum, non autem pro singulis generum, ut loquuntur Dialetici.

§. III.

Quinam fidejubere possint.

1. *Fidejubere omnes possunt, qui obligari.*
2. *Etiam Clericus pro laico.*
3. *Nontamen Religiosus.*

1. **F**idejubere possunt omnes, qui obligati nisi specialiter prohibeantur, ut feminæ, milites, servi, & similes. Ut autem laicos pro laico vel Clerico fidejubere potest, c. *Conscutus h. t. ita vicissim Clericus pro Clerico vel laico, si videat illum de fidejusso labore, c. 1. eod.* quia mutua benevolentia est Clericos & laicos mutuas tradere operas.

2. Nec obstat cap. 1. b. t. ubi dicitur Clericus ab Ecclesia abiciendus, qui fidejussionibus servit; quia id accipendum est de Clerico, qui frequentibus fidejussionibus se immisceret, & consequenter se nimium involvit secularibus negotiis, can. *Te quidem x. 1. g. 1. & Tit. Decretal. Non Clerici vel Monachi sacul. neg. se immiscant.* 3. Religiosus tamen fidejubere nequit; nisi imperata facultate à suo Prælato, c. *pecul. hostie.* quia velle aut nolle non habet, nisi autoritate Superioris, cui voluntatem suam subjecit. Aded ut ne quidem sibi donatum aliquid accipere valeat, nisi Prælatus annuat, can. *Non dicatis XII. q. 1.*

§. IV.

Effectus Fidejussionis.

1. *In plus obligari non potest, quam principali debet.*
2. *In maiorem summam ad sumptum teniri pro concurrente.*
3. *Etiam in partem debiti directè adsumitur.*
4. *Accepti simpliciter, si plures sint, singuli insolitum tenentur.*

5. Hoc tamen est competit beneficium divisionis.
 6. Ut & beneficium ordinis, ne ante principalem conveniantur.
 7. Fidejusser solvens habet regressum adversus principalem.
 8. Etiam adversus Clericum.

Dicitur vero fidejusser esse parvis, aut saltem non deterioris conditionis, cum principaliter. Etideo licet in aequalem quantitatem vel minorem, atque etiam efficacius se obligare possit, quam principalis obligetur: veluti cum intervenit pro naturaliter tantum obligato quo casu non modo naturaliter, sed etiam civiliter & proinde arctius obligatur: non tamen in maiorem quantitatem seu duriorum causam, vel in plus, quam debet principalis, se obligare potest.

1. Quod si ramen ita fidejusserit aliquis, latus, qui velim, fidejussionem in totum corrueat, arg. i. Graec. §. illud. D. hoc tit. ubi dicitur fidejussores in diuinitate causam adhibitos omnino non obligari: nam omnis non idem est ac nullo modo. Sed verius est obligari, saltem aconvenientem quantitatem: ut, si pro obligato in quinque fidejusserit pro decem, obligetur in quinque: quia minor quantitas inest majori, & qui interrogat decem, interrogat quinque, l. 1. §. si stipulans D. De verb. obligat. Regatus 33. D. Mandati, & l. Si reo 70, in fine. D. b. t.

Non obstat d. l. Graec: quia verba citata ita sunt convertenda, & legenda, non omnino obligari: vel si retineatur vulgata lectio, ea intelligenda erit conformater ad alias leges: ut dicatur, omnino non obligari, id est, nullo modo, in plus scilicet, quam debet reus principalis.

Non obstat quoque, quod fidejubens purè, pro eo, quod principalis debet in diem vel sub conditione, nullo modo obligetur: quia non est per ratio. Neque enim in est dies aut condition in obligatione pura, sicut minor quantitas inest major.

3. In partem debiti rectè quoque fidejusser id sumitur, si hoc ipsum exprimatur, l. Fidejusser 2. D. b. t. sicut & in id, quod minus creditor à suo debitore consequetur: quo casu fide-

jusser, nisi excusso principali, conveniri non potest l. fin. & ibi DD. De Si certum petatur.

4. Alioqui simpliciter acceptus, ad eum solidum obligatur, ut licet plures pro eodem debitore accepti sint, singuli ipso jure in solidum teneantur, § Si plures inst. b. t. 1 Reos Cod. eod. Etideo jure Pandect & Cod liberum erat creditori petere debitum à quo vellet.

5. Verum hodie ex epistola D. Hadriani habent beneficium, ut vocant, divisionis, quo cogitur creditor dividere actionem, & accipere a singulis viriles partes, dummodo litis contestata tempore solvendo sint, idque ope exceptionis. Nec enim ipso jure creditoris dividitur actio, l. Inter fidejussores 26. D. b. t. Ideoque si omisla haec exceptione, unus solidum solvere, non repetet, l. Sitebamento 49 § 1. D. eod. neque à creditore, quia solvit ei, quod debet; neque à confidejussoribus, quia sibi imputet necesse est, quod solverit solidum, nec exceptionem D. Hadriani objecerit.

Neque actione negotiorum gestorum repetere partem potent, quia solvendo non tam gelit negotium confidejussorum, quam suum: solidum enim solvit, ut se liberaret ab obligatione.

Quod si ramen, priusquam solvatur, petierit à creditore cedi sibi actionem, quam haberet adversus confidejussores, poterit postea actione sibi cessar à confidejussoribus repetere partes, l. Vi fidejusser 39. D. eod. Si autem creditor cedere actionem nolit, non nisi ad partem solvendam compelli potest, doli exceptione creditori agenti opposita, l. 2. Cod. eod.

6. Est & aliud beneficium, fidejussoribus competens, quod vocant beneficium ordinis. Quia enim fidejusser & quæ ac principalis obligatur, ad id scilicet, quod tempore fidejussoris erat in obligatione, l. 4. & 10. C. eod. (quod addo, quia non usurarum quidem nomine, vel ex culpa morave debitoris regulariter tenetur, nisi in omnem causam se obligari, l. Qua ro 54. D. locati) ideo jure veteri etiam ante principalem conveniri poterat l. 2. 35. Cod. b. t. Hodie vero ex novella Constitutione Justin. 4. cap. 1. & Auct. Praesente Cod. eod. non nisi excusso principali, nisi is sit absens a provincia, ut conveniri non possit d. Novel 4. aut notoriè non sit solvendo: aut ordinis be-

neficie

necio renuntiaverit fidejussor; & potissimum, si jurat. Gaill. 2 Obs. 7 Myns. Cent. 2 Obs. 15.

Juvatur autem fidejussor: hoc beneficio tamen ope exceptionis, hoc modo, fidejussi quidem, sed non renot solvere, quia non excusisti principalem debitorem. Eaque non opposita, valebit judicium, Gaill. d. loco.

7. Quod si vero debitor principalis relabitis, aut sit excusus; vel alias constet cum non esse solvendo, cogitur fidejussor solvere; qui tamen solutione facta habet regresum adversus debitorem, ut reperat, quod solvit, & praetererea omne datum, expensas atque interesse consequatur, Bald. int. Sipro et C. Mandati. Idque vel actione mandati, si solvitur pro principali, eo vel expressè vel tacite mandante, ut puta presente & paciente, l. Inter causas 26. 9. Si quis D. Mandati; vel negotiorum gestorum, si pro absentie fidejusserit, l. Ex mandato 20. 9. l. D. eod. sit.

8. Et hæc etiam locum habent, si quis pro Clerico fidejusserit, qui fidejussorem suum tenet facere indemnum, & refundere, quod fidejussorio nomine solvitur: adeò ut, si nihil aliud habeat, quam fructus sui beneficii, illi per judicem assignari possint fidejussori, donec ipsi sati fiat, c. 7. b. t.

Mecobstat, quod jure civili non licet pignori obligari spem præmiorum eorum, quæ Athletis pro coronis pensanda sunt. l. Spem eorum s. C. Quare pignori oblig. poss. quibus non absimiles videntur fructus beneficiorum: quia licet dicta præmia obligari non possint, tamen capi ex judicato possunt, l. Seipendia 4. Cod. De execut. rei judicata. Ideoque & fructus beneficiorum ex causa judicati, id est, jam judicato & condemnato Clerico, ut fidejussori solvat, recte addicuntur fidejussori, d. c. 2. in fine.

§. V.

Quibus modis extinguatur
fidejussio.

1. Extinguitur variis modis, sicut obligatio principalis.
2. Fidejussor priusquam solutum sit, quando libetur à fidejussione.

Extinguitur porrò iis modis fidejussio, quibus stipulatio vel contractus principalis

quod multifariam fieri potest, de quib[us] Tit. 10. Quib[us] modis collig[untur] oblig. veluti integra solutione principalis debiti, novatione, actionis confusione, nempe si creditor succedat principalis debitoris; si etiam fidejussor succedat debitoris, quia extincta accessoria obligatione fit ipse debitor principalis, vel contra, si debitor succedat fidejussori; & similibus aliis, de quibus videatur Treutler. Select. Disp. vol. 2. Disp. 28. thesis 7. P. Greg. Tholosan. Paratus. jur. Can. lib. 3. art. 11. s. 7.

2. Sed queritur hic, an fidejussor, priusquam solverit, possit convenire debitorem, ut se à fidejussione liberetur, vel solvendo, creditoris, vel aliter ei satisfaciendo? Et dicendum, regulatissimum non posse, l. Sigro et 10. vers. nulla juris ratione Cod. Mandati: cum quia alias fidejussoris beneficium esset debitori inutile, si statim post fidejussionem possit agere ad liberationem: tum quia qui fidejubet pro alio, non tantum se pro eo obligat, sed etiam promittit se pro eodem solutum, ac proinde quemadmodum solvit, nondum perficit, quod promisit. Atamen quatuor modis, quos enumerat Pont. in c. Constitutio Ge. ult. hoc ut compellitur debitor absolvere a fidejussione suum fidejussorem. Primum est, si debitor solutionem, summi protrahat, l. Luc. Titius 38. vers. si dñs D. Mandati, quod arbitrio Judicis relinquitur. Secundus, si debitor principalis bona sua dispare incipiat, d. l. L. Titius. Tertius, si fidejussor sit condemnatus solvere, d. l. Sipro et C. Mandati: quia tunc perinde habetur, ac si solvisset, cum sententia pararam habeat executionem, possitque fidejussor quolibet tempore absque alio judicio cogi ad solvendum id, in quo item fuit condemnatus. Quartus, si ita convenit ab initio,

TITULUS. XXIII.

De Solutionibus.

1. Nomen Solutionis generaliter & specialiter sumitur.
2. Debitor etiam est heres debitoris principalis.